

Preek over Exodus 12 : 21-28, Matt. 7: 13,14 HSV

Broeders, zuster, gemeente,

De Here Jezus heeft het in Matteus 7 over twee soorten poorten. Een nauwe poort en een wijde poort. Poorten bestaan er in allerlei soorten en maten. Maar de overeenkomst tussen al die verschillende poorten is wel dat je altijd als het ware van de ene in de andere wereld terecht komt. Soms heeft zo'n poort een opschrift. Denkt u maar aan van die erebogen die gemaakt worden als een bruidspaar een jubileum viert. *Hulde aan het 50 jarig bruidspaar.* Wie onder die poort doorgaat komt in het huis of in de feestlocatie van het bruidspaar. Een heel schokkend voorbeeld van een poort is wel de poort van Auschwitz: Arbeit macht frei. Van de vrije wereld kwam je door die poort in de hel van slavernij en dood van het concentratiekamp.

Ook het Joodse Paasfeest: Pèsach, zou je een feest van een poort kunnen noemen. Een poort waar het volk Israel onderdoor moest gaan. Waar de poort van Auschwitz een doorgang van de vrije wereld naar de slavernij laat zien wil Pèsach de tegengestelde richting laten zien. De poort van de slavernij naar de vrijheid. Bij die poort van Pèsach wil ik graag stilstaan in deze preek. Wat betekent deze poort? Wie waren de Israelieten voordat ze de poort doorgingen? Wat vinden ze aan de andere kant van de poort? En wat betekent het voor ons?

Het Pèsachfeest is een inzetting van de Here God voor Israel. We hebben net gelezen in Ex.12:24 gelezen: *Houd dit als verordening voor u en uw kinderen, tot in eeuwigheid.* Voor christenen uit de andere volken geldt deze inzetting niet. Wij hoeven Pèsach niet te vieren, maar we doen er wel goed aan om ons af te vragen wat dit feest vandaag voor ons christenen betekent. Want zoals zoveel in het Oude Testament verwijst deze poort van Pèsach naar de Here Jezus Christus en Zijn kruis. Israel ging door de poort van bloed de vrijheid tegemoet.

Voor die tijd verbleef het volk Israel in Egypte. Al meer dan 400 jaar. Farao, de koning van Egypte, behandelt het volk slecht. De mannen zijn tot slaven gemaakt. Ze worden mishandeld en onderdrukt. De jongetjes die geboren worden moeten gedood worden. Israel is een afgebeeld volk. Israel was in Egypte een zonder reden gehaat volk. Dat was toen al zo en dat is nu nog zo. Maar Israel is ook Gods volk. Dat was toen al zo en dat is nu nog zo. En omdat Israel Gods volk is, komt God naar Zijn volk

toe. Hij kan en wil de ellende niet langer aanzien. En reken maar dat God daar niet in veranderd is. Wie Israel aanraakt, raakt Gods oogappel aan (Zach. 2:8). Dat was toen al zo, dat is nu nog zo.

En zo gebeurt het ook in de tijd voorafgaand aan de uittocht uit Egypte. God maakt zich aan Mozes bekend als JHWH: *'Ik ben, die Ik ben. Ik ben er. Ik ben de God die er is. En dat zal ik laten zien ook'*. God roept Mozes weg bij de schapen van z'n schoonvader Jethro en stuurt hem naar Egypte. Hij moet Faraó vertellen dat hij Gods volk moet laten gaan. Israël moet in vrijheid God kunnen dienen. En als Faraó niet luistert zal God met harde hand slaan. Negen plagen: water verandert in bloed, het hele land vol kikvorsen, verwoestende hagelbuien, akelige duisternis, enz. Maar Faraó wil niet luisteren. Hij verhardt zich meer en meer tegen Israels God. Met zijn halsstarrige houding dwingt hij God om tot het uiterste te gaan. Geen ontkomen aan. De laatste en beslissende klap. De tiende plaag. God zal alle eerstgeborenen van Egypte doden. Daarmee treft God Egypte tot in het diepst van z'n bestaan. De eerstgeborene is de oudste, de erfgenaam, de opvolger, de voortzetting van de familie. God trekt als het ware een streep door het voortbestaan van Egypte. Alle eerstgeborenen zal Hij laten doden door de 'doodsengel'. En dan zal zijn volk Israël vrij zijn, uit Egypte mogen wegtrekken.

Maar nu even wachten! Israël komt ook niet zomaar weg! Het is allerm minst vanzelfsprekend dat die 'verderfengel' Israël gaat sparen. Die engel is ook voor Gods volk levensgevaarlijk. Waag je niet op straat als hij rondgaat! Want je bent je leven niet zeker! Dat is wel heel opvallend. Waarom straft God niet 'gewoon' alleen Egypte, en waarom laat Hij zijn volk dan niet gewoon vrijuit wegtrekken? Wat zit daar achter? Wat daar achter zit, wordt zichtbaar in dat feest van Pesach. Het feest van de poort. Israël moet als de doodsengel rondgaat, achter die poort blijven, in huis, en mag alleen door die poort daarna de vrijheid ingaan. Waarom?

Dat kunnen we alleen maar begrijpen, als we zien welke diepe betekenis het feest van Pesach en de Uittocht uit Egypte heeft. Aan de ene kant is het 'gewoon' geschiedenis: zo is het gebeurd. Maar tegelijk heeft die geschiedenis een heel diepe en symbolische betekenis. In heel de loop van de Bijbel wordt dat duidelijk. Vooral als Jezus komt, wordt het zichtbaar.

De symboliek van Pesach: hoe zit dat precies? Faraó en Egypte: ze verzetten zich keihard tegen God. En ze worden daarin ook tot een symbool van goddeloosheid.

God gaat dit volk tot in het diepst van zijn bestaan treffen. Hij oordeelt deze vijand. En Israël zat gevangen in Egypte. Het was tot slaaf gemaakt van die goddeloze koning van Egypte. Ook dat krijgt symbolische betekenis. Egypte is de gevangenis van de zonde. Egypte is de kwade, de duistere, de duivelse macht, die Gods volk gevangen houdt. Israël zat gevangen in die duistere machten van het kwaad. Daar kan het niet zomaar uit wegtrekken. Israël, gevangen in het kwaad, verdient net zo goed het oordeel van God. De Israëlieten zijn zelf ook zondaars, die niet vrijuit gaan. Ook de eerstgeborenen van dat volk zou God moeten slaan. Want ook Israël heeft van zichzelf geen enkele toekomst. Er moet bevrijding en verzoening komen. En die moet van God komen! God moet zijn volk gaan bevrijden uit die duivelse machten. Dan pas kan het leven en vrij zijn en toekomst hebben. Dat wordt prachtig afgebeeld in dat Pesachfeest.

Elk gezin van Israël moest een lam of een bokje van één jaar oud nemen. Dat apart zetten, en slachten op de 14e dag van de maand. Dat lam moest in zijn geheel geofferd, als brandoffer, als Pesachoffer. Het offer moest worden gegeten. Met bittere kruiden en met ongegiste broden. Maar het bloed van dat offerlam moesten de Israëlieten aan de deurposten strijken, met een bosje majoraantakken. Dat was het teken van de verzoening. Van de bevrijding: je gaat vrijuit door het bloed van het Lam. Als dan de doodsengel door Egypte gaat en de eerstgeborenen slaat en als hij ook in het land Gosen komt: blijf dan achter die deurpost. Daar komt het oordeel van God niet doorheen. Achter die poort van bloed ben je veilig! Israël verdiende die vrijheid op geen enkele manier. Maar wat is God goed, dat Hij zo voor zijn volk een poort maakt naar de vrijheid. Ondanks dat je zo in de macht van het kwaad zit, ondanks je zonde: Ik kom om je te bevrijden. Je mag mijn volk zijn! Wat een genade van God! Dat Hij die poort van Pesach geeft!

Het is nu niet moeilijk om de lijn naar onszelf door te trekken. Het pesachlam is een afbeelding van Christus. Hij is het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt (Joh. 1 : 29,36). Hij is het Paaslam dat God voor ons heeft laten slachten (1 Kor. 5 : 7). Het bloed van dit Lam betekent voor ons de vrede met God, de bevrijding uit de macht van het kwaad. We hebben het van geen kant verdiend. Zonder enige uitzondering verdienen we allemaal dat God ons af zou straffen voor het kwaad. En niemand van ons moet zichzelf wijsmaken dat hij zelf wel uit de zonde en het kwaad wegkomt. Daar is de bevrijding van God voor nodig. Daar is het bloed van het Lam voor nodig.

Wat is God groot in zijn genade! Terwijl we de zwaarste straf verdienden, geeft God ons zijn grootste liefde: Hij maakt zijn eigen eniggeboren Zoon tot offerlam. Christus maakt ons helemaal vrij! Dóór de poort. Israël mag door de poort van bloed de vrijheid ingaan. Vrij van Egypte. Bevrijd uit die duivelse machten van de Farao. Nu mag het Gods volk zijn! En Hem dienen! God opent de poort. Israël mag er door gaan.

Die poort markeert wel een overgang. Zo als poorten dat doen. Je komt van de ene wereld in de andere wereld, van het ene leven in het andere leven. Gaat er dan ook echt wat veranderen? Wordt Israël echt een ander volk, wanneer het onder die poort doorgaat? Wat voor gevolg krijgt dat 'door het bloed van het Lam' heengaan? Kun je zomaar door die poort heentrekken? Kun je van alles door die poort meenemen? God voegt bij dat feest van Pesach een tweede feest. Het feest van de ongezuurde broden. Ook dat feest heeft een prachtige symboliek. De Israëlieten mochten tijdens het Pesachfeest alleen brood zonder gist eten. Ze moesten zelfs elk stukje gist en elk kruimeltje oud brood uit hun huizen wegdoen. Als Joodse gezinnen vandaag Pesach vieren, verstoppen ze in hun huis stukjes oud gegist brood. En dan moeten de kinderen het huis doorzoeken om die stukjes te vinden en weg te gooien. Weg met alle gist. Waarom? Gist is oud deeg. Deeg dat eigenlijk aan het bederven is. Elk brood dat je met gist bakt, neemt iets van gisteren mee. Iets ouds, iets dat bedorven is. Tijdens het Pesach moesten de Israëlieten alleen nieuw deeg gebruiken om brood te bakken. Waarom? Israël, je trekt nu door de poort van bloed. Daarmee maak je een radikaal nieuw begin. Je laat het oude achter je. De slavernij. De zonde. Je stapt Gods vrijheid binnen. Je begint een nieuw leven, voor God. Met dat je door die poort gaat, maak je zelf ook de keuze: om nu Gods volk te zijn en voor Hem te leven. Weg met ons oude leven, weg met ons slavenbestaan! Het wegdoen van alle gist is daar een prachtig symbool van. Israël mag het oude leven niet meenemen nu God hen komt bevrijden!

Daar kunnen we voor onszelf een prachtige boodschap uit halen! Jezus is gekomen voor ons! Hij heeft met zijn bloed voor ons de weg naar de vrijheid opengezet: je mag kind van God zijn! Voor God leven! Hij maakt je vrij! Als je door die poort van Jezus Christus gaat, als je Hem als je Verlosser aanneemt: wees dan ook radicaal! Maak dan ook de keuzes die bij Hem horen en bij zijn vrijheid! Smokkel de zonde niet mee in je nieuwe leven! Maar maak nu ook echt een breuk met je oude leven! Je wilt toch

vrij zijn! Zijn we nog radicaal in het navolgen van Christus? Zijn we nog echt door een poort gegaan? Heb je Jezus Christus echt leren kennen als jouw bevrijder? Of is het maar half half? Wij mensen kunnen daar soms best slap in zijn. Natuurlijk willen we wel graag Christus als Verlosser hebben. En natuurlijk willen we wel graag kind van God zijn. Maar tegelijk willen we vaak nog zoveel vasthouden van wat helemaal niet bij Jezus past.

Mozes maakt duidelijk dat Pesach en het feest van ongezuurde broden onlosmakelijk bij elkaar horen. Maak radicaal een breuk met je oude leven, doe de gist, doe het verderf van de zonde weg. Ga het in je eigen leven eens eerlijk na: wat heb je nog aan gist je nieuwe leven binnengesmokkeld? Welke dingen passen niet bij het leven met Jezus Christus? Onderzoek je zelf eens, je hart, je gedachten, je verlangens. Waar zit je hart? Wat is de grote blijdschap van je leven? Naar wat of wie gaat je grootste verlangen uit? Ga je muziek, je boeken, je films, je uitgaansleven, je internetgedrag, je liefdesleven eens bij langs. Wees radicaal in het volgen van Jezus Christus. Als je Hem als bevrijder aanneemt, moet je wel echt vrij willen zijn. Het gaat toch niet samen: Christus als Verlosser aannemen, en als zondaar blijven leven? We menen het toch echt met Hem!? Toen Hij Zijn leven voor jou gaf, meende Hij het wel heel serieus met jou. Hij gaf zich helemaal voor jouw vrijheid.

Jezus Christus is onze Bevrijder. Hij wil ons meer en meer vrijmaken. Hij geeft ons daarvoor zijn Heilige Geest om vrij te kunnen zijn. Door de Geest doe je de zonde weg en ga je het feest vieren van ongezuurde broden, het feest van een heilig en nieuw leven! 1 Kor. 5: 7: *Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U ben immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus!*

En als je dat eigenlijk niet wilt, moet je ook niet door de poort van bloed gaan.

Christus wil je helemaal vrij maken. Ontvang Hem dan ook helemaal!

Het volk Israël mag door de poort van bloed de vrijheid tegemoet gaan. Wat vindt het dan achter die poort? De vrijheid van samen met God leven! Vrij van de Farao. Vrij van de slavernij! Vrij voor God! Laat het oude achter je! Ga genieten van het leven met God! Zo ging het volk Egypte uit, de woestijn door, op weg naar Horeb. Daar zou het huwelijk tussen God en het volk worden gevierd. En na het huwelijk begint de bruidstijd! Leven met God. Samen met Hem in het beloofde land dat overstroomt van

melk en honing. Genieten van de overvloed, dichtbij God, veilig onder zijn zorg. In liefde met Hem en met elkaar. Pesach is de overgang naar het nieuwe leven! Israël moest dat levend houden! Elke Israëliet, in elke tijd, moest het wonder van Pesach gaan beseffen: daar ligt het begin van onze vrijheid: God kwam om ons te bevrijden! Doorvertellen moesten ze het. Met hun kinderen erover praten. Elk jaar met Pesach. De Joden hebben er een ritueel van gemaakt. Als het Pesach wordt gevierd, moet het jongste kind vragen: waarom is deze avond anders dan alle andere avonden? Waarom eten we het pesachoffer? En waarom ongezuurde broden? En dan gaat de vader vertellen: daarom en daarom. Het is ook jullie bevrijding. Hier is ook jullie nieuwe leven begonnen. Dat moet je nooit vergeten: we zijn door de poort van bloed gegaan. Anders waren er niet meer geweest. Maar nu is het feest: we zijn Gods vrije volk!

Pèsach de poort van de slavernij naar het leven in vrijheid. Pèsach als een richtingwijzer naar het verlossingswerk van Christus. En zoals Israel Pèsach viert om de bevrijding uit de slavernij te vieren, zo mogen wij als gemeente met brood en wijn vieren dat we door de Here Jezus bevrijd zijn uit de slavernij van de zonde. Het kruis is onze toegangspoort naar het leven in vrijheid.

En broeders en zusters, als u nu straks thuis komt hè, doe dan net als die Israelitische vader. Weet je waarom ik het Avondmaal vier? Omdat ik ontdekt heb dat Jezus Mijn bevrijder is. Ik heb die bevrijding nodig. Ik heb die bescherming van Zijn bloed nodig. Ik heb achter dat bloed geschuild omdat je alleen zo aan het verderf kunt ontkomen. Maar ik ben ook door de poort gegaan. De poort naar het Leven met een hoofdletter. Het Avondmaal helpt me om daar aan te denken. Het Avondmaal is zo'n moment om me opnieuw samen met m'n broers en zussen toe te wijden aan Jezus. Ik neem me voor om niets mee te nemen door die poort dat er niet hoort. Het oude zuurdeeg ruimen we op. We belijden het in de stilte in ons hart en bidden of God door Zijn Geest het geloof in ons hart wil versterken.

Lieve broers en zussen, zullen we zo feestvieren! Aan de tafel waar Jezus zelf de gastheer is. Hij nodigt uit. Kom maar schuilen achter het bloed, kom maar door die nauwe poort van het leven. Want achter die poort zal de bruiloft plaatsvinden. Je bent van harte welkom! AMEN

Februari 2015
G.P. Hartkamp
Wapenveld